

מרים אורן : כיפה אדומה

כפה אדמה מהלכת הלוח ופניו

ושרה בקול עלו:

איך אפשר לזכר

איך אפשר לשמר

את כל המצוות.

איך אפשר ללכת בדרך ולא לעמד

ולא לקטף פרחים

ולא לשים עם אדם.

איך אפשר לזכר ולשמר את כל המצוות

על אם הדרך.

כפה אדמה פותחת את דלת הבקעה

והנה תזאב שוכב במטה.

— מדוע עיניך ככה בוצרות?

— לחזות בכרואיך, בתי.

— מדוע אונניך ככה וקורות?

— לשמח דבריך, בתי.

— מדוע שפתיך ככה פעורות?

— לבלעף חיים, אהובתי.

בא הציר ושלף ספינו. קה, אחרף אישי!

למן כפה אדמה קמה תרישי.

אין עוד נפשי אל הפרחים בדרך

אין עוד נפשי אל קול אדם בדרך.

הנח לי ואנום. נלאיתי מן הדרך.

ציפה נפשי.